

ДЖОН ГРИБИН ГОЛЯМО КУЧЕ

Превод от английски: Лиляна Енева, 1988

chitanka.info

Шосето вече не беше празно. Той се носеше със скорост 60 мили в час към дебел тухлен зид, който запречваше по цялата ширина шосе „Пасадена“ и се извисяваше като скала над него. Той рязко натисна спирачките, колата се завъртя, забуксува в мекия банкет на пътя, разби една обезопасяваща преграда и се затъркаля надолу по насипа. Дървета, небе, бетон, небе, дървета, бетон, небе... и черно, леденостудено забвение. Медицината не можеше вече нищо да направи за Тери Крукшанк, 25-годишен, влюбен.

Какво?

Къде?

— Ей, къде съм? Чувате ли ме?

Умрял съм, нали? Сигурно съм умрял. Никой не би могъл да оживее. Зидът — аз се блъснах в тухлен зид?? Насред шосето??? Това трябва да е смъртта! Върху нищо не можеш да съсредоточиш вниманието си. Нито образ, нито звук. Липсва осезание. Пълна сетивна депривация, нали така се казва? Но аз чувствам; мисля, че това може би е адът. Умрял съм и съм попаднал в ада, докато (Не! Не е честно!) Холи ме чака.

ХОЛИ!! О, господи, не е ЧЕСТНО!

Холи...

Познаваше Холи от четири месеца. Само от четири месеца, макар да му се струваше, че цял живот са били заедно. Обичаше всичко у нея. Усмивката ѝ; как се смееха, когато бяха заедно. Чувството ѝ за хумор. И по-видимите ѝ качества. Гарвановочерната ѝ коса и дребничката ѝ фигура. Можеше с часове да я наблюдава как се разхожда с Магуу — с елегантна походка, непринудена и естествена като състезателен кон. Магуу потичваше след господарката си, като не я изпускаше от поглед и винаги беше готов да тероризира всеки чужд човек, който се доближеше твърде много. Тери дори бе свикнал да приема Магуу като техен постоянен придружител.

След седмица щяха да се женят. Той бе привързан към нея и тя към него. Вече нямаше да се делят. Сутринта бе купил двадесет и пет червени рози от магазина на ъгъла на „Лексингтън“ и „Ориндж гроув булевард“. Те бяха върху дясната седалка на синия му мустанг, докато пътуваше към Обсерваторията, за да се срещне с нея. Съвсем малко бе превишил допустимата скорост от 50 мили в час, но шосето беше

празно, той беше влюбен и бързаше, за да се срещне с годеницата си. Всичко беше напълно безопасно.

Ако не се смята внезапната поява на тухления зид наскоро пред него.

Сега той бе мъртъв. А Холи го чакаше в Обсерваторията.

— XYLOTL.

— Какво? Кой каза това?

— СПОКОЙНО. ЗАПАЗИ СПОКОЙСТВИЕ.

— Ей, къде сте? Покажете се! Нали аз...

— НАСОЧИ МИСЛИТЕ СИ КЪМ НАС. НЕ СЕ ТРЕВОЖИ. В БЕЗОПАСНОСТ СИ. ДОВЕДОХМЕ ТЕ У ДОМА.

— У дома! Кои сте вие? Мислех, че съм в ада? Това не е у дома! Аз съм в ада!! Кои сте вие??

— СПОКОЙНО. ВСИЧКО Е НАРЕД. АЗ СЪМ НАДЗИРАТЕЛЯТ. НЕ СЕ ПЛАШИ. НАМИРАШ СЕ В БЕЗОПАСНОСТ В ПАЯЖИНАТА И СКОРО ОТНОВО ЩЕ ПОЛУЧИШ ТЕЛЕСНА ФОРМА.

— Но аз съм мъртъв! Отивах с кола да се срещна с Холи — там имаше един зид... вие ли го сложихте? Не, говоря глупости...

— РАЗБИРА СЕ, ЧЕ НИЕ СЪЗДАДОХМЕ ИЛЮЗИЯТА. УДОБНО ОТКЛОНЕНИЕ. ПОВИКАХА ТЕ ОБРАТНО И ТЕЛЕСНАТА ФОРМА, КОЯТО НОСЕШЕ, БЕ СВАЛЕНА. ТИ СЕ СПРАВИ ДОБРЕ, XYLOTL.

— Кой е този Xylotl? Казвам се Тери Крукшанк. Живея в Лос Анджелис. Тук не е моят дом! Има някаква грешка...

— НЯМА ГРЕШКА. НИЕ ТЕ ПРЕНЕСОХМЕ ТУК. ТИ ИЗПЪЛНИ ЗАДАЧАТА СИ, А ДАННИТЕ ОТ ПРЕЖИВЯВАНИЯТА ТИ ВЕЧЕ СЕ ИЗУЧАВАТ. ТИ ИМАШ ЦЕНЕН ПРИНОС В ИЗСЛЕДВАНИЯТА И ЩЕ БЪДЕШ ВЪЗНАГРАДЕН С ПРОДЪЛЖИТЕЛЕН ПРЕСТОЙ НА ТАЗИ ИЛИ НА КОЯТО И ДА Е ДРУГА ПЛАНЕТА ПО ТВОЙ ИЗБОР.

— Спрете! Не разбирам нито дума от това, което казвате. Това е лудост. Сигурно не съм човекът, за когото ме смятате. Не зная нищо за никаква задача. Аз съм Тери Крукшанк. Пътувах с кола, за да се срещна с Холи. Щяхме да се женим. Не искам да бъда никъде другаде освен там, където е тя.

— ИЗВИНЯВАЙ, НЕ ПРЕДПОЛАГАХ, ЧЕ ПРЕДИШНИТЕ ТИ СПОМЕНИ ЩЕ СЕ ЗАБАВЯТ ТОЛКОВА. ТОВА Е НЕОБИЧАЙНО, НО ВСЕ ПАК СЕ СЛУЧВА. ПОЗВОЛИ МИ ДА ТИ ОБЯСНЯ. ЦЕЛИ ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИНИ ТИ ЖИВЯ НА ЗЕМЯТА В ТЯЛОТО НА ЗЕМЕН ЖИТЕЛ. ЗАДАЧАТА ТИ БЕ ДА НАБЛЮДАВАШ. ВСИЧКИ ТВОИ НАБЛЮДЕНИЯ СЕ ЗАПИСВАТ И АВТОМАТИЧНО СЕ ВЪЗСТАНОВЯВАТ, КОГАТО СЕ ВЪРНЕШ У ДОМА. КЪМ ТВОИТЕ НАБЛЮДЕНИЯ СЕ ПРОЯВЯВА ГОЛЯМ ИНТЕРЕС; ТВЪРДЕ МАЛКО ЗНАЕМ ЗА ЦИВИЛИЗАЦИИТЕ ОТ II ТИП ПОД ТОЧКАТА НА ЯДРЕНОТО РАЗКЛОНЕНИЕ.

— Но защо нищо не помня? Сигурно не съм този, за когото ме смятате; това е някаква грешка.

— НЯМА ГРЕШКА. НАБЛЮДАТЕЛЯТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ПАСИВЕН, БЕЗ СПОМЕНИ ОТ ПРЕДИШНИЯ СИ ЖИВОТ И БЕЗ ЖЕЛАНИЕ ДА СЕ НАМЕСВА В ОБЩЕСТВОТО, КОЕТО НАБЛЮДАВА. ОСВЕН ТОВА ПАЯЖИНАТА Е НАСТРОЕНА НА ТВОЯ РЕЗОНАНС И НЕ БИ МОГЛА ДА ПРИЕМЕ ПОГРЕШКА ДРУГО СЪЗНАНИЕ. НЕ СЕ БЕЗПОКОЙ. СКОРО СПОМЕНИТЕ ТИ ЩЕ СЕ ВЪРНАТ И ЩЕ ПРОДЪЛЖИШ ПРЕДИШНИЯ СИ ЖИВОТ.

— Не! Вижте, да предположим, че повярвам на вашата история. Това няма никакво значение. Аз обичам Земята. Аз обичам Холи. Аз искам да съм с нея, не искам да остана тук с вас. Изпратете ме обратно на Земята. Моля ви, изпратете ме обратно.

— ТОВА Е ТОЛКОВА НЕОБИЧАЙНО!! АЗ — НИЕ — НИКОГА НАШ НАБЛЮДАТЕЛ НЕ СЕ Е ДЪРЖАЛ ТАКА. ДВОЙНАТА ВРЪЗКА МЕЖДУ ТВОЕТО ТЯЛО ГОСТОПРИЕМНИК И ПАРТНЬОРКАТА МУ Е ПО-СИЛНА ОТ ВРЪЗКАТА ТИ С РОДИНАТА. ТИ НЕ МОЖЕШ ДА ОСТАНЕШ В ПАЯЖИНАТА БЕЗКРАЙНО ДЪЛГО... НЕ СМЕ ГУБИЛИ ДРУГ НАБЛЮДАТЕЛ СЛЕД АМАЗУЛ... ВСИЧКИ ДРУГИ С РАДОСТ СЕ ВРЪЩАХА ОТ ПРИМИТИВНИТЕ СИ СВЕТОВЕ: ТОВА Е ТОЛКОВА НЕОБИЧАЙНО... АЗ.

— Изпратете ме обратно на Земята!

— ПОЧАКАЙ. ТРЯБВА ДА ПОПИТАМ СЪВЕТА.

— Не! Не си отивай! Върни се обратно; къде си? Не ме оставяй!

— XYLOTL.

— По дяволите! Изплаши ме. Къде беше? Реших, че си ме изоставил.

— НЕ СЪМ ТЕ ИЗОСТАВИЛ. ОБСЪЖДАХМЕ СЛУЧАЯ ТИ СЪС СЪВЕТА. НЕОБИКНОВЕНО. ТАКЪВ РЯДЪК ПРИМЕР... ДЪЛГО ОБСЪЖДАХМЕ.

— И какво, ще ме върнете ли обратно?!

— ИМА ЕДИН ПРОБЛЕМ. НИЕ — СЪВЕТЪТ — ВЪЗНАМЕРЯВАМЕ ДА ТИ ПОМОГНЕМ, ДОКОЛКОТО МОЖЕМ. ТИ ИЗПЪЛНИ ПРЕКРАСНО ЗАДАЧАТА СИ. ТОЛКОВА СЪВЕСТНО. АКО РЕШИШ КАТО НАГРАДА ДА СЕ ВЪРНЕШ НА ЗЕМЯТА, ЩЕ НАПРАВИМ ВСИЧКО ВЪЗМОЖНО, ЗА ДА ТИ ПОМОГНЕМ.

— Какъв е проблемът тогава? Хайде, побързайте, че Холи ме чака.

— НЕ МОЖЕШ ДА ОЦЕНИШ ТРУДНОСТИТЕ. ПРЕДИШНОТО ТИ ТЯЛО — ТЕРИ КРУКШАНК — ВЕЧЕ НЕ СЪЩЕСТВУВА. ТОЙ — ТИ — УМРЯ.

— Но вие веднъж вече ме изпратихте там. После ме върнахте. Нима не можете да ми съживите някое тяло?

— АКО ГО НАПРАВИМ, ЩЕ ПРИВЛЕЧЕМ ВНИМАНИЕТО ВЪРХУ СЕБЕ СИ, А ТОВА Е НЕДОПУСТИМО. ЗАБРАНЕНО НИ Е ДА БЪДЕМ ЗАБЕЛЯЗВАНИ. НО... МОЖЕМ ДА ТИ ДАДЕМ НЯКОЕ ДРУГО ТЯЛО, АКО ИСКАШ.

— Друго тяло ли? Какво ще го правя? Ами Холи?

— МОЖЕМ ВСИЧКО ДА УРЕДИМ. АКО ИСКАШ ДА БЪДЕШ ЗАЕДНО С ПАРТНЬОРКАТА СИ, НЯМА ДА ИМА ФИЗИЧЕСКИ ПРЕЧКИ. РАЗБЕРИ ОБАЧЕ, ЧЕ НАМЕСАТА НИ В ПРОБЛЕМИТЕ НА ЕДНА ЗАРАЖДАЩА СЕ КУЛТУРА ТРЯБВА ДА. БЪДЕ МИНИМАЛНА. НИКОЙ НЕ БИВА ДА ЗНАЕ, ЧЕ НИЕ СЪЩЕСТВУВАМЕ.

— Никому дума няма да кажа. Вярвай ми. Само ме върни обратно. Само тялото да е прилично и младо и да съм близо до Холи. Ако се наложи, ще започна всичко отначало: аз я познавам. Зная, че тя обича мен, Тери Крукшанк, личността, а не тялото. Характерите ни са сходни; сходно е чувството ни за хумор. Само ме върнете обратно при нея.

— ТАКА ДА БЪДЕ. ПРАВИМ ВСИЧКО ВЪЗМОЖНО. ВРЪЗКАТА С ПАЯЖИНАТА Е НЕСИГУРНА, НО СЕ СПРЯХМЕ НА

Дишането на кучето се урегулира и изглеждаше по-нормално. Ушите му замърдаха. Тя винаги беше сигурна, че то разбира всяка нейна дума. Беше толкова предано куче; как би могла да продължи да живее, ако загуби и него, и Тери? Кучетата страдат ли от сърдечен инфаркт? Но не, сега то сякаш изглеждаше по-добре. Отвори очи и я погледна право в лицето, измокрено от сълзите. Прекара дългия език по огромните зъби в полуотворената си уста и след това близна ръката ѝ. Магуу се превъртя и легна по корем, като подложи лапи под тялото си и сложи глава върху скута на Холи.

Като гледаше с обожание лицето ѝ, върху което сред сълзите разцъфваше усмивка, той започна да удря с опашка по тревата.

Тери Крукшанк се бе върнал у дома.

Публикувано в сп. „Наука и техника“, бр. 34/1988 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.